

แนวทางการจัดการบัญชีต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

สุภาวดี สมศรี¹ และธนกร พงษ์ภู^{2*}

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

*Corresponding author e-mail: thanakorn.po@pit.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 8 กรกฎาคม 2567

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 21 พฤศจิกายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 29 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดการบัญชีต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประยุกต์ใช้บัญชีต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนที่จะได้รับการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น 2) ศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทน จากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นให้กับเกษตรกร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interviews) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอลแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 6 คน โดยใช้การเลือกแบบวิธีเจาะจง และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าต้นทุนของการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ 8 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 11.27 ค่าแรงงาน 33.75 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 47.55 ค่าใช้จ่ายในการผลิต 29.23 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 41.18 รวมต้นทุนการผลิตเท่ากับ 70.98 บาทต่อกิโลกรัม และมีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อยู่ที่ร้อยละ 61.50 และจุดคุ้มทุน ต่อรอบการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น เท่ากับ 397,060.56 บาท หรือจำหน่ายสาหร่ายพวงองุ่นในราคากิโลกรัมละ 130 บาท จำนวน 3,054 กิโลกรัม โดยประมาณ แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทน การผลิตสาหร่ายพวงองุ่นให้กับเกษตรกร ได้แก่ การจัดทำบัญชีต้นทุนและผลตอบแทนเพื่อทำให้สามารถพิจารณาคำนวณอัตราการสั่งซื้อหรือสามารถต่อยอดในการสต็อกวัตถุดิบ รวมถึงพัฒนาอุปกรณ์ด้านการผลิต อีกทั้งการรวมตัวของเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงองุ่นเพื่อต่อรองราคาซื้อขายและจากต้นทุนการส่งสินค้า

คำสำคัญ: ต้นทุน ผลตอบแทน การผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

GUIDELINES FOR COST AND ACCOUNTING RETURN MANAGEMENT FOR
FARMERS PRODUCING SEA GRAPES OF LAEM PHAK BIA SUBDISTRICT
BAN LAEM DISTRICT, PHETCHABURI PROVINCE

Supawadee Somsri¹ and Thanakorn Pongphoo^{2*}

¹Lecturer of Accounting Major, Siam Technology College

²Lecturer of Department of Industrial Technology and Innovation Management,
Faculty of Science and Technology Pathumwan Institute of Technology

Abstract

This research is a study of the management of cost and return accounts of sea grape farmers in Laem Phak Bia Subdistrict, Ban Laem District, Phetchaburi Province. The objectives are 1) to apply the cost and return accounts from sea grape production, and 2) to study the methods to increase the efficiency of cost and return from sea grape production for farmers. This is qualitative research using in-depth interviews. The research participants are 6 sea grape farmers in Laem Phak Bia Subdistrict, Laem Phak Bia District, Phetchaburi Province. The research method is purposive selection and content analysis.

The research results show that the cost of sea grape production consists of raw material cost of 8 baht per kilogram, accounting for 11.27 percent, labor cost of 33.75 baht per kilogram, accounting for 47.55 percent, production expenses of 29.23 baht per kilogram, accounting for 41.18 percent, total production cost of 70.98 baht per kilogram, and profitability ratio of 61.50 percent and break-even point. The production cycle of sea grapes is equal to 397,060.56 baht or selling sea grapes for 130 baht per kilogram, approximately 3,054 kilograms. Guidelines for increasing efficiency in costs and returns in sea grape production for farmers include preparing cost and return accounts to enable consideration of calculating the purchase rate or being able to expand on the stock of raw materials, including developing production equipment, as well as gathering sea grape farmers to negotiate buying and selling prices and from the cost of shipping products.

Keywords: Cost, Return, Production of Sea Grapes

ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย

สำหรับพวงอุ้ง มีถิ่นกำเนิดตามชายฝั่งทะเลในแถบอินโด-แปซิฟิก เป็นหนึ่งในสาหร่ายรับประทานได้ และได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากมีเนื้อสัมผัสที่นุ่มและชุ่มฉ่ำ มีคุณค่าทางอาหารสูง โดยสาหร่ายพวงอุ้งถูกเพาะเลี้ยงในเชิงพาณิชย์ครั้งแรกในฟิลิปปินส์ ตามมาด้วยญี่ปุ่น และทั้งสองประเทศนี้ยังคงเป็นผู้บริโภคสาหร่ายพวงอุ้งอันดับต้น ๆ ซึ่งในปัจจุบันการเพาะเลี้ยงได้แพร่กระจายไปยังประเทศอื่นๆ เช่น เวียดนาม ไต้หวัน จีน รวมถึงประเทศไทยที่มีการเพาะเลี้ยงเชิงพาณิชย์ โดยนิยมบริโภคกันมากในภาคใต้และภาคตะวันออก รับประทานแทนผัก มีคุณค่าทางอาหารสูง อุดมด้วยวิตามินหลายชนิด สอดคล้องกับเทรนด์รักสุขภาพที่กำลังมาแรงในขณะนี้ (เทคโนโลยีชาวบ้าน, 2566) เนื่องจากร่างกายดูดซึมไปใช้ได้ง่าย มีแคลอรีต่ำ และกากใยสูง เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการลดความอ้วน เป็นแหล่งแคลเซียมที่สำคัญ สามารถช่วยปรับสมดุลในร่างกาย และรักษาความชุ่มชื้นของเซลล์ผิว บำรุงสมองบำรุงเส้นผม อีกทั้งยังมีงานวิจัยหลายสถาบันที่เชื่อว่าสาหร่ายให้ผลเป็นยาต่อต้านและยับยั้งเซลล์ผิดปกติหรือมะเร็ง และสามารถรับประทานได้ทุกเพศทุกวัย ด้วยคุณสมบัติที่มากมายจึงทำให้สาหร่ายพวงอุ้งกลายเป็นอาหารสุขภาพที่ได้รับความนิยม และมีราคาสูงหลายประเทศจึงให้ความสนใจเลี้ยงสาหร่ายเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศรวมถึงประเทศไทยด้วย (สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ, 2566) แต่ในปัจจุบันความสามารถในการผลิตภาคการเกษตรยังต้องประสบปัญหา การขาดการจัดการการเงิน เกษตรกรจำนวนมาก ไม่มีระบบบัญชีรายรับรายจ่ายที่ชัดเจน ขาดข้อมูลที่ต้องเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ผลตอบแทน และกำไรจากอาชีพการเกษตร จึงทำให้ไม่ทราบว่าการประกอบอาชีพมีต้นทุน ผลตอบแทนการผลิตเท่าใด มีกำไรหรือขาดทุน (พิสนธ์ โบว์สุวรรณ และคณะ 2565) ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นมีความสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกร

การจัดทำบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพจัดทำเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะการทำบัญชีเพื่อนำเงินไปลงทุน การวางแผนในการผลิตและเพาะปลูก เพื่อให้รู้ต้นทุนการผลิตที่แท้จริง (ลลิตา พิมทา, 2562) โดยในปัจจุบันหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชน สังคมและท้องถิ่น โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 มีกรอบวิสัยทัศน์หลักของการวางแผนน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมการกระตุ้นรายได้ สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตร ลดต้นทุนการเกษตร และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจนั้นประชาชนต้องมีความรู้ในการประกอบอาชีพ ลดต้นทุนการผลิต และต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำบัญชีจะช่วยให้สามารถบริหารจัดการต้นทุนการผลิตได้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

โดยการประยุกต์ใช้การบัญชีต้นทุน เป็นการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนและผลตอบแทน มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจชุมชนของเกษตรกร ในภาวะปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรง มีบทบาทสำคัญอันจะช่วยให้ธุรกิจชุมชนรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ระดับต้นทุนที่ต่ำกว่า หากมีการนำต้นทุนและผลตอบแทนมาเป็นเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญและใช้ในระบบการบริหารธุรกิจชุมชนจะทำให้เกษตรกรมีข้อมูลสำหรับใช้ในการตัดสินใจและเป็นเครื่องมือในการควบคุมการปฏิบัติงาน (ฐิติพร ฐิติจำเริญพรและพิกุล พงษ์กลาง, 2565)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาแนวทางการจัดการบัญชีต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงอุ้ง ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

เพื่อให้เกษตรกรได้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนที่แท้จริง รวมถึงการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเพื่อเป็นการเพิ่มแนวทางการจัดการต้นทุนและผลตอบแทนเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกรต่อไป

ทบทวนวรรณกรรม

ต้นทุนการผลิตถือเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยแสดงถึงทรัพยากรที่เกษตรกรใช้จ่ายเพื่อแปลงปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลผลิต ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะเป็นการกำหนดการตัดสินใจตั้งแต่กลยุทธ์การกำหนดราคาไปจนถึงระดับการผลิต การทำความเข้าใจแนวคิดที่มีหลายแง่มุมนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับธุรกิจทุกขนาด เนื่องจากจะกำหนดความสามารถในการทำกำไรและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาด (Phadtare, 2010) โดยต้นทุนการผลิตมีสองประเภทหลัก ได้แก่ คงที่และผันแปร ต้นทุนคงที่ เป็นต้นทุนที่โดยไม่คำนึงถึงระดับผลผลิต ได้แก่ ค่าเช่า เงินเดือนพนักงานธุรการ และค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรในทางกลับกันต้นทุนผันแปรจะผันผวนตามปริมาณการผลิต วัตถุดิบ ต้นทุนค่าแรงทางตรง และค่าสาธารณูปโภคจัดอยู่ในหมวดหมู่ (Horngren, Bhimani, et al. 2002) ซึ่งในภาพรวมของธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง การทำความเข้าใจต้นทุนการผลิตที่แท้จริงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จ ฟังก์ชันที่สำคัญนี้ได้รับการเติมเต็มด้วยการบัญชีต้นทุน ซึ่งเป็นสาขาการบัญชีเฉพาะทางที่มุ่งเน้นการวัด การวิเคราะห์ และการรายงานค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าหรือบริการ ด้วยการให้ภาพที่ชัดเจนของโครงสร้างต้นทุนขององค์กร การบัญชีต้นทุนช่วยให้ฝ่ายบริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้าน เพื่อขับเคลื่อนความสามารถในการทำกำไรและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Finance, 2020)

ผลตอบแทน เป็นแนวคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ แสดงถึงผลตอบแทนทางการเงินที่รับรู้เมื่อรายได้ของบริษัทเกินต้นทุน แม้ว่าผลตอบแทนจะดูตรงไปตรงมา แต่ผลตอบแทนกลับมีความสำคัญลึกซึ้งกว่า โดยขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และกำหนดทิศทาง การตัดสินใจทางธุรกิจ เป็นแรงจูงใจอันทรงพลังสำหรับธุรกิจ โอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์ทางการเงิน จะจูงใจให้ผู้ประกอบการกล้าเสี่ยง สร้างสรรค์ และสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ๆ ธุรกิจต่างๆ แข่งขันกันเพื่อลูกค้า โดยมุ่งมั่นที่จะนำเสนอสิ่งที่คุ้มค่าที่สุด ต้นทุนที่ต่ำที่สุด การแข่งขันครั้งนี้ส่งเสริมประสิทธิภาพและขับเคลื่อนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งท้ายที่สุดจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคด้วยสินค้าและบริการคุณภาพสูงที่หลากหลายในราคาที่ต่ำกว่า (สิริยุพา เลิศกาญจนพร, 2566)

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสองประการ ได้แก่ การประมาณต้นทุนและการประมาณการผลตอบแทน การประมาณต้นทุนจะระบุและวัดค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นระหว่างวงจรการใช้งานของโครงการ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการอย่างพิถีพิถัน ซึ่งรวมถึงต้นทุนคงที่ (ค่าเช่า เงินเดือน) ต้นทุนผันแปร (วัสดุ แรงงาน) และต้นทุนจม (รายจ่ายในอดีตไม่สามารถเรียกคืนได้) การลงทุน การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลประโยชน์ ในทางกลับกัน การประมาณการผลตอบแทนจะคาดการณ์ถึงผลประโยชน์ทางการเงินในอนาคตของการร่วมทุน โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับการประมาณรายได้จากการขาย การประหยัดต้นทุนที่อาจเกิดขึ้น และผลประโยชน์ที่จับต้องไม่ได้ เช่น การจดจำแบรนด์ที่เพิ่มขึ้น (Boadway, 2016)

ตำบลแหลมผักเบี้ยเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอบ้านแหลม ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ นาเกลือ และผลิตสาหร่ายพวงองุ่น อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของอำเภอ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 29 กิโลเมตร พื้นที่ของตำบลติดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย แต่เดิมรูปลักษณะของตำบล เป็นหาดทรายขาว มีผักเบี้ยขึ้นเป็นจำนวนมาก และหาดทรายขาวนี่ยื่นออกไปในทะเล มีลักษณะแหลมและขาว ชาวบ้านต่างพากันเรียกบริเวณนี้ว่า “แหลมผักเบี้ย” ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์ น้ำทะเลได้กัดกร่อน บริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านหายไปเป็นจำนวนมาก ราษฎรได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ อพยพมาจากที่ไหน ไม่มีใครทราบ มาสร้างบ้านเรือนอยู่ตามบริเวณชายฝั่งและประกอบอาชีพทำการประมงเป็นส่วนใหญ่ จึงเรียกชื่อหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “บ้านแหลม

ผักเบี้ย” ต่อมาทางราชการได้มีการจัดตั้งตำบลขึ้น จึงเรียกตำบลนี้ว่า “ตำบลแหลมผักเบี้ย” จนถึงปัจจุบันนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี, 2565)

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ประยุกต์ใช้บัญชีต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนที่จะได้รับการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น
2. ศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทน การผลิตสาหร่ายพวงองุ่นให้กับ

เกษตรกร

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. เกษตรกรทราบต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตที่จะได้รับการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นจากการประยุกต์ใช้บัญชีต้นทุนและผลตอบแทน
2. เกษตรกรทราบแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทน

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interviews) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 6 คน เป็นการเลือกแบบวิธีเจาะจง โดยมีเกณฑ์ คือ ทำการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นมาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 10 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น: กรณีศึกษากลุ่มการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือน การเพาะปลูก จำนวนบ่อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และสังเกตการณ์กระบวนการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น เกี่ยวกับกระบวนการผลิต ระยะเวลาที่ใช้ ต้นทุนการผลิต และราคาขายต่อหน่วย รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interviews) ที่ได้ออกแบบขึ้นมาเพื่อรองรับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกระบวนการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น และการลงทุนในการซื้ออุปกรณ์ในการผลิต จากหนังสือ เอกสารงานวิจัย และข้อมูลออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น โดยผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการประมวลผลตามหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ต้นทุนจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นของเกษตรกรตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิต และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ตอนที่ 3 ผลตอบแทนจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นของเกษตรกรตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต และรายได้อื่น ๆ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นของเกษตรกรตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อมูลปริมาณต้นทุน และปริมาณผลตอบแทนที่ได้มาคำนวณหาผลลัพธ์ หลังจากนั้นนำผลลัพธ์ที่ได้มาวิเคราะห์

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นของเกษตรกรตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้ผลิตสาหร่ายพวงองุ่น ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 6 คน สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย เพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยส่วนใหญ่อายุ 21-30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 41-50 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 มีสถานภาพโสด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และสมรส จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รายได้ต่อเดือนโดยส่วนใหญ่ 10,001 -15,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ส่วนที่ 2 ต้นทุนที่การผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

ในการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นจำนวน 1 รอบ จะใช้เวลาในการผลิตจำนวน 120 วัน หรือ 4 เดือน ผลิตทั้งหมด 16 บ่อ ซึ่งมีต้นทุนที่เกิดการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน โดยแสดงรายรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุดิบ (Materials)

วัตถุดิบ ประกอบด้วย ต้นพันธุ์สาหร่ายพวงองุ่นพันธุ์อมิบูโด โดยในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่น 1 รอบ หรือ 16 ป่อ ได้ผลตอบแทน 16,000 กิโลกรัม ใช้ต้นพันธุ์สาหร่ายพวงองุ่น 3,200 กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ 40 บาท ต้นทุนวัตถุดิบรวมเท่ากับ 128,000 บาท

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงเฉลี่ยต่อกิโลกรัม} &= \frac{\text{ต้นทุนวัตถุดิบรวม}}{\text{จำนวนผลผลิต (กิโลกรัม)}} \\ &= \frac{128,000.00}{16,000.00} \\ &= 8 \text{ บาทต่อกิโลกรัม} \end{aligned}$$

2. ค่าแรงงาน (Labor) ประกอบด้วย ค่าแรงงานคนในกระบวนการผลิต ซึ่งมีแรงงานคน 15 คน แบ่งเป็นพนักงานประจำ 6 คน พนักงานรายวัน 9 คน ระยะเวลาในการทำงาน 20 วันต่อเดือน โดยมีค่าแรงงานเดือนละ 135,000 บาท ระยะเวลาในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่น 1 รอบ (4 เดือน) รวมมีค่าแรงงานทั้งหมด 540,000 บาท แสดงการคำนวณค่าแรงงานดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงการคำนวณค่าแรงงาน

ค่าแรงงานทางตรง	จำนวน/คน	ค่าแรงงาน/คน (บาท)	ค่าแรงงาน/วัน (บาท)	ค่าแรงงาน/เดือน (บาท)
พนักงานประจำ	6	12,000.00	-	72,000.00
พนักงานรายวัน	9	-	350.00	63,000.00
รวม	15	12,000.00	350.00	135,000.00

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนค่าแรงงานเฉลี่ยต่อกิโลกรัม} &= \frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานรวม}}{\text{จำนวนผลผลิต (กิโลกรัม)}} \\ &= \frac{540,000.00}{16,000.00} \\ &= 33.75 \text{ บาท/กิโลกรัม} \end{aligned}$$

3. ค่าใช้จ่ายการผลิต (Overhead)

ค่าใช้จ่ายในการผลิต แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ คำนวณจากค่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น นำมาคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรง ไม่มีราคาซาก เพื่อนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงการคำนวณค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่

รายการ	จำนวน	หน่วย	ราคาทุนของ เครื่องมือ	ต้นทุนรวม	อายุการให้ ประโยชน์	ค่าเสื่อม ราคา/ปี
เครื่องสูบน้ำ	7	เครื่อง	80,000.00	560,000.00	5 ปี	112,000.00
ท่อเหล็กสูบน้ำ	7	ท่อ	35,000.00	245,000.00	5 ปี	49,000.00
ท่อน้ำทิ้ง	36	เส้น	2,300.00	82,800.00	10 ปี	8,280.00
ถัง	50	อัน	2,500.00	125,000.00	3 ปี	41,666.67
สกิมเมอร์	50	อัน	1,500.00	75,000.00	3 ปี	25,000.00
ซูบเปอร์ชาร์จ	3	ตัว	39,000.00	117,000.00	10 ปี	11,700.00
รวม				<u>1,204,800</u>		<u>247,646.67</u>

$$\begin{aligned}
 \text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัม} &= \frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่รวม}}{\text{จำนวนผลผลิต (กิโลกรัม)}} \\
 &= \frac{247,646.67}{16,000} \\
 &= 15.48 \text{ บาท/กิโลกรัม}
 \end{aligned}$$

3.2 ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร คำนวณจากจาก ค่าไฟ ค่าบรรจุภัณฑ์ และค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายการผลิตสำหรับรายพวงอ่งุ่น ระยะเวลาในการผลิตสำหรับรายพวงอ่งุ่น 1 รอบ (4 เดือน) รวมมีค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งหมด 220,000 บาท แสดงการคำนวณค่าแรงงานดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายการผลิต

ค่าใช้จ่ายในการผลิต	ค่าใช้จ่ายในการผลิต/รอบการผลิต (บาท)
ค่าไฟฟ้า	80,000.00
ค่าบรรจุภัณฑ์	20,000.00
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	120,000.00
รวม	220,000.00

$$\begin{aligned}
 \text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัม} &= \frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรรวม}}{\text{จำนวนผลผลิต (กิโลกรัม)}} \\
 &= \frac{220,000.00}{16,000}
 \end{aligned}$$

= 13.75 บาท/กิโลกรัม

2.4 ต้นทุนผลิตภัณฑ์รวม (Total product cost) ต้นทุนผลิตภัณฑ์ทั้งหมดประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายการผลิต เท่ากับ 1,135,646.67 บาท ดังที่แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์รวม

ต้นทุนผลิตภัณฑ์	ต้นทุน/เดือน(บาท)	ต้นทุน/กิโลกรัม(บาท)
ต้นทุนผันแปร		
วัตถุดิบ	128,000.00	8.00
ค่าแรงงาน	540,000.00	33.75
ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร	220,000.00	13.75
ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่	247,646.67	15.48
รวม	<u>1,135,646.67</u>	<u>70.98</u>

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรสาหร่ายพวงองุ่น มีการตั้งราคาขายส่งกิโลกรัมละ 130 บาท และราคาขายปลีกกิโลกรัมละ 200 บาท ปริมาณการขายสาหร่ายพวงองุ่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งหมด 16,000 กิโลกรัม แบ่งเป็นขายส่งต่างประเทศอยู่ที่ 12,000 กิโลกรัม และขายปลีกในประเทศ 4,000 กิโลกรัม รายได้จากการขายประมาณ 2,360,000.00 บาท ทั้งนี้ผลผลิตอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของแต่ละเดือน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่น

ในการคำนวณผลตอบแทน ผู้วิจัยได้แยกการคำนวณออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.1 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร พบว่า รายได้จากการขายประมาณ 2,360,000.00 บาท ทั้งนี้ผลผลิตอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของแต่ละเดือน มีต้นทุนในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่น เท่ากับ 1,135,646.67 บาท กำไรขั้นต้นจากการจำหน่ายสาหร่ายพวงองุ่นเท่ากับ 1,224,353.33 บาท อัตราส่วนกำไรต่อยอดขายร้อยละ 51.88

4.2 จุดคุ้มทุน (Break-Even Point) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน ปริมาณ และกำไร เพื่อวิเคราะห์หาจุดที่ปริมาณขายหรือยอดขายของกิจการมีรายได้เท่ากับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด หรือมีผลกำไรเท่ากับ 0 เพื่อให้ให้เกิดผลขาดทุน และเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนระยะสั้น การคำนวณจุดคุ้มทุนของการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{จุดคุ้มทุน} &= \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{อัตรากำไรส่วนเกิน}} \\
 &= \frac{247,646.67 \times 100}{62.37} \\
 &= 397,060.56 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{อัตรากำไรส่วนเกิน} &= \frac{(\text{ขาย} - \text{ต้นทุนผันแปร}) \times 100}{\text{ขาย}}
 \end{aligned}$$

$$= \frac{(2,360,000 - 888,000) \times 100}{2,360,000}$$

พบว่า มีอัตรากำไรส่วนเกิน เท่ากับ ร้อยละ 62.37 มีจุดคุ้มทุนต่อรอบการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น เท่ากับ 397,060.56 บาท หรือจำหน่ายสาหร่ายพวงองุ่นในราคากิโลกรัมละ 130 บาท จำนวน 3,054 กิโลกรัม

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น

5.1 ด้านต้นทุนวัตถุดิบ

ปัญหาด้านวัตถุดิบที่มีความผันผวน ได้แก่ ราคาสาหร่ายพวงองุ่น พันธุ์มิบูโด มีราคาผันแปรขึ้นลงตามฤดูกาลและช่วงเวลา เนื่องจากฟาร์มจะต้องซื้อพันธุ์จากกรมประมงเท่านั้น ไม่สามารถซื้อจากชาวบ้านได้เพราะเป็นมาตรฐานผู้ประกอบการมีวิธีการแก้ไขสินค้า คือ ราคาวัตถุดิบมีความผันผวนจริง แต่ราคาขึ้นลงไม่พร้อมกัน อยู่ในช่วง 40 – 80 บาท / กิโลกรัม

5.2 ด้านการผลิต

ในการผลิตสาหร่ายพวงองุ่น จะต้องมีการควบคุมความเค็มของน้ำ รวมถึงต้องดูแลสาหร่ายพวงองุ่นเป็นอย่างดี สภาพอุณหภูมิจะต้องไม่ร้อนหรือไม่เย็นเกินไปในช่วงที่มีการผลิต 2 เดือนแรก ถ้าระดับน้ำความเค็มมากไปหรือน้อยไปเพราะฝนตกก็ต้องถ่ายน้ำให้ทันไม่เช่นนั้นสาหร่ายพวงองุ่นจะไม่เจริญเติบโต

5.3 ด้านอุปกรณ์ในการผลิต

จากการที่ใช้เครื่องสูบน้ำ ท่อสูบน้ำ ที่ใช้ในการสูบน้ำเค็มจากน้ำทะเลนั้นระยะเวลาการใช้งานก็จะสั้นกว่าทั่ว ๆ ไปเพราะน้ำที่สูบน้ำเข้าสูบน้ำออกส่วนมากจะเป็นน้ำเค็มซึ่งเครื่องสูบน้ำ ท่อสูบน้ำ จะถูกกัดกร่อนจากน้ำเค็ม

5.4 ด้านการขาย

มีช่องทางในการจัดจำหน่ายที่ต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สิงคโปร์ บรูไน ทำให้ผลิตภัณฑ์สาหร่ายพวงองุ่นนั้น ไม่สามารถรักษาให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้เมื่อถึงมือลูกค้า แต่ทางฟาร์มก็จะรับผิดชอบส่งของไปให้ใหม่เสมอ ซึ่งเป็นผลให้ทางฟาร์มต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ค่อนข้างมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1) เพื่อประยุกต์ใช้ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนที่จะได้รับจากการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นและ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตสาหร่ายพวงองุ่นให้กับเกษตรกร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ด้านการประยุกต์ใช้บัญชีต้นทุนและผลตอบแทน ในแต่ละรอบการผลิตจะลงสาหร่ายพวงองุ่นหมุนเวียนสลับกันไปเพื่อให้เพียงพอต่อยอดขาย ใน 1 เดือนยอดขายจะอยู่ราว ๆ 4,000 กิโลกรัม โดยมีระยะเวลาในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่น รอบละ 120 วันหรือ 4 เดือน โดยแบ่งเป็นขายส่งต่างประเทศ ร้อยละ 75 ของผลผลิตที่ได้ทั้งหมด ในราคากิโลกรัมละ 130 บาท และขายปลีกในประเทศ ร้อยละ 25 ของผลผลิตที่ได้ทั้งหมด ในราคากิโลกรัมละ 200 บาท มีรายได้รวมต่อรอบการผลิต เท่ากับ 2,360,000 บาท มีต้นทุนของการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่น ประกอบด้วย 1) วัตถุดิบ 8 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 13.15 2) ค่าแรงงาน 33.75 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 55.47 3) ค่าใช้จ่ายในการผลิต 19.09 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 31.38 รวมต้นทุนการผลิตเท่ากับ 60.84 บาทต่อกิโลกรัม จากการศึกษา พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่ในการผลิตเกิดจากค่าแรงงาน ซึ่งในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่นจะต้องใช้ระยะเวลาในการเพาะเลี้ยงโดยประมาณ 4 เดือน โดยในแต่ละวันคนงานจะต้องคอยดูแลเช็คค่าความเค็มของน้ำ คอยตรวจดูศัตรูของสาหร่ายพวงองุ่น และตรวจเช็คความสมบูรณ์ของสาหร่ายพวงองุ่น ซึ่งจะต้องมีการดูแลอย่างสม่ำเสมอ แต่

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าการกำหนดราคาขายสินค้าของทางฟาร์มมีราคาต่ำกว่าราคาในท้องตลาดอยู่มาก เมื่อทางฟาร์มได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงแล้ว พบว่า การกำหนดราคาขายสินค้าของฟาร์มต่ำกว่าท้องตลาด ส่งผลให้อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (ROA) อยู่ที่ร้อยละ 51.88 และจุดคุ้มทุน (Break-Even Point) ต่อบรรยากาศการผลิตสำหรับฟองอ่อน เท่ากับ 397,060.56 บาท ทั้งนี้จากก่อนหน้านี้ทางกลุ่มไม่มีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนการผลิตสินค้า จึงไม่ได้มีการนำค่าแรงมาคำนวณในส่วนของการต้นทุนการผลิตสำหรับฟองอ่อน ซึ่งตามหลักการบัญชีต้นทุนค่าแรงงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคำนวณต้นทุนสินค้า ดังนั้น ทางกลุ่มจะต้องคิดต้นทุนการผลิตสำหรับฟองอ่อนให้ถูกต้องมากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการบริหารจัดการและการตัดสินใจในการบริหารกลุ่มต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรวิดี อินทป็นตี, และคณะ (2566) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการบัญชีและการจัดการต้นทุนการผลิตเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมอาชีพบ้านนิคม อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่ารูปแบบการบันทึกบัญชีของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมอาชีพบ้านนิคมใช้ระบบการบันทึกด้วยมือ รับรู้รายการเฉพาะเงินสดจากรายรับและรายจ่าย โดยหลังจากมีการจัดทำบัญชีต้นทุนสามารถทำให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสามารถรับรู้ต้นทุนผลิตภัณฑ์ สามารถกำหนดราคาขายด้วยอัตราส่วนบวกเพิ่มและสามารถทำความเข้าใจพฤติกรรมของต้นทุนและจัดประเภทต้นทุนเพื่อนำมาวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและวางแผนการผลิตที่เหมาะสม

2. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุนและผลตอบแทน โดยหลังจากศึกษาต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนที่จะได้รับจากการผลิตสำหรับฟองอ่อนสามารถคำนวณอัตราการสั่งซื้อหรือสามารถต่อยอดในการสต็อกวัตถุดิบโดยคำนวณจากต้นทุนและผลตอบแทนจากยอดขาย อีกทั้งสามารถพัฒนาอุปกรณ์ด้านการผลิตให้มีความคุ้มค่าได้มากกว่าเดิมจากการคำนวณต้นทุนรวม อีกทั้งรวมตัวเกษตรกรเพื่อต่อรองราคาซื้อขายและเรื่องต้นทุนการส่งสินค้าและคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์วิมล มะณีวงศ์, และคณะ (2566) ที่ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้วิชาชีพบัญชีเพื่อหาต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกร ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า แนวทาง การบริหารจัดการต้นทุนการทำนาปีนาปรังได้แก่ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพิ่มขึ้น การใช้พันธุ์ข้าวเดิมและ การรวมตัวเกษตรกรเพื่อต่อรองราคาซื้อขายกับกลุ่มพ่อค้าคนกลางหรือการจัดตั้งโรงสีชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เกษตรกรผู้ผลิตสำหรับฟองอ่อนสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพิจารณาด้านต้นทุนและแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

1.2 สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจสำหรับผู้มีความสนใจในการเป็นผู้ผลิตสำหรับฟองอ่อน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากเกษตรกรผู้ผลิตสำหรับฟองอ่อนในหลาย ๆ พื้นที่เพื่อนำผลศึกษามาเปรียบเทียบกับการศึกษาครั้งนี้

2.2 การทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่สามารถทำให้เกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพในการขาย เช่น ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยการขนส่ง หรือการวางแผนพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

เทคโนโลยีชาวบ้าน. (2566). *สาวประจวบฯ เพาะเลี้ยงสาหร่ายฟองอ่อน ส่งตลาดทั้งในและต่างประเทศ* ฟัน

- รายได้งาม. สืบค้นจาก www.technologychaoban.com/bullet-news-today/article_239472
- พิมพ์ปวีณ์ มะณีวงศ์, อาริยา รุ่งเจริญ, เกวลิน นิลเขียวและสายสุนีย์ ทองแขก. (2566). การประยุกต์ใช้วิชาชีพบัญชีเพื่อหาต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกร ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์แห่งรัตนโกสินทร์*, 5(1), 1-14.
- พิสนธ์ โบว์สุวรรณ ภคมน โภคะธีรกุล วรสิทธิ์ เจริญพัฒน์และเชาวฤทธิ์ เชาวน์แสงรัตน์. (2565). ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรไทย. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 6(1), 265-277.
- ลลิตา พิมพ์า. (2562). การพัฒนาภูมิปัญญาการจัดทำบัญชีต้นทุนอาชีพของประชาชนในอำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารการจัดการและการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 6(2), 57-94.
- ฐิติพร ฐิติจำเจริญพรและพิกุล พงษ์กลาง. (2565). การบริหารต้นทุนการผลิตเพื่อพัฒนาศักยภาพ กลุ่มวิสาหกิจทอผ้า ชุมชนแมค้อ อำเภอดอยสะเก็ด และชุมชนต่นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่. *Journal of Graduate Studies Review MCU Phrae Campus*, 8(2), 260-272.
- ภัทรวดี อินทปนัด, พรเพ็ญ สุขหนู, จิราภรณ์ จันทรวงศ์และปิยดา นวลละออง. (2566). การพัฒนาระบบบัญชีและการจัดการต้นทุนการผลิตเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมอาชีพบ้านนิคม อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 6(4), 145-162.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*. สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=13651
- สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. (2566). *สาหร่ายพวงองุ่น ทั้งอร่อย ทั้งยับยั้งเซลล์มะเร็งเกี่ยวกับอาหาร*. สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/index.php?/News/DetailKnowledge/572>
- สิริยุพา เลิศกาญจนาพร. (2566). ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกข้าวนาปีของเกษตรกร โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา. *วารสารวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร*, 40(1), 130-138.
- องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี. (2565). ประวัติความเป็นมาตำบลแหลมผักเบี้ย. สืบค้นจาก www.laemphakbia.go.th
- Boadway, R. (2016). Cost-benefit analysis. *The Oxford handbook of well-being and public Policy*
- Horngren, C. T., Bhimani, A., Datar, S. M., & Foster, G. (2002). *Management and cost accounting*. Harlow: Financial Times/Prentice Hall.
- Phadtare, M. T. (2010). *Strategic management: Concepts and cases*. PHI Learnin.
- STRATEGICFINANCE. (2020). The Real Costs of Manual Accounting. Retrieved from www.sfmagazine.com/articles/2020/september/the-real-costs-of-manual-accounting?_gl=1*8w3f1d*_gcl_au*MTkzNjk3MTAwMy4xNzlwNzkxMDg0*_ga*OTI4MQxNjUuMTcyMDc5MTA4NA..*_ga_BFP14JSJ0G*MTcyMDc5MTA4My4xLjEuMTcyMDc5MTI1Ny42MC4wLjA